

CONSILIUM

EL

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΧΕΙΩΝ

Μια Ένωση δικαίου: από το Παρίσι στη Λισαβόνα

Ιστορική αναδρομή των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΜΑΡΤΙΟΣ 2012

Προειδοποίηση

Το παρόν φυλλάδιο έχει εκπονηθεί από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και χορηγείται μόνο για πληροφόρηση.

Για οιαδήποτε πληροφορία σχετικά με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο μπορείτε να επισκεφθείτε τις ιστοσελίδες του διαδικτύου:

www.european-council.europa.eu

www.consilium.europa.eu

ή να απευθυνθείτε στην υπηρεσία «Information au public» («Ενημέρωση του κοινού») της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου στην εξής διεύθυνση:

Rue de la Loi/Wetstraat 175

1048 Bruxelles/Brussel

BELGIQUE/BELGIË

Τηλ. +32 22815650

Φαξ +32 22814977

www.consilium.europa.eu/infopublic

Περισσότερες πληροφορίες για την Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχονται από το διαδίκτυο (<http://europa.eu>).

Δελτίο καταλογογράφησης υπάρχει στο τέλος του τεύχους.

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2012

ISBN 978-92-824-3506-9

doi:10.2860/77024

© Ευρωπαϊκή Ένωση, 2012

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή με αναφορά της πηγής.

Printed in Belgium

ΤΥΠΩΜΕΝΟ ΣΕ ΧΑΡΤΙ ΛΕΥΚΑΣΜΕΝΟ ΧΩΡΙΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑΚΟ ΧΛΩΡΙΟ (ECF)

60

Μια Ένωση δικαίου: από το Παρίσι στη Λισαβόνα

Ιστορική αναδρομή των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

60

Περιεχόμενα

Προλεγόμενα	4
Εισαγωγή	5
Δεκαετίες 1950 και 1960: Από τις ιδρυτικές Συνθήκες στη συγχώνευση των εκτελεστικών οργάνων.....	6
Δεκαετία του 1970: Δημοσιονομικές και θεσμικές Συνθήκες· πρώτη Συνθήκη Προσχώρησης.....	10
Δεκαετία του 1980: Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη και Συνθήκες Προσχώρησης	12
Δεκαετία του 1990: Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και Συνθήκες Προσχώρησης ..	14
Οι Συνθήκες του 21ου αιώνα	17
Από το Παρίσι στη Λισαβόνα: Χρονολόγιο των Συνθηκών.....	21

Προλεγόμενα

Το παρόν φυλλάδιο σκιαγραφεί την ιστορία του ευρωπαϊκού οικοδομήματος μέσω των Συνθηκών. Εκπονήθηκε για να συνοδεύσει την αφίσα της ιστορικής σειράς (Αρχαία): «Οι Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το Παρίσι στη Λισαβόνα».

Το φυλλάδιο απευθύνεται στην ακαδημαϊκή και ερευνητική κοινότητα, αλλά και σε όποιον ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για την ιστορία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Οι Συνθήκες παρατίθενται κατά χρονολογική σειρά σε πίνακα του παραρτήματος.

Ολόκληρο το κείμενο των Συνθηκών βρίσκεται στην ακόλουθη ιστοσελίδα:

<http://eur-lex.europa.eu>

Εφόσον το επιθυμείτε, μπορείτε να μας υποβάλετε τις παρατηρήσεις ή προτάσεις σας με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στην ακόλουθη διεύθυνση: dgf2.transparency@consilium.europa.eu.

Εισαγωγή

Οι Συνθήκες αποτελούν τον θεμέλιο λίθο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Η διαπραγμάτευσή τους πραγματοποιείται από τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών και εγκρίνονται με κοινή συμφωνία. Οι Συνθήκες υπογράφονται από όλα τα κράτη μέλη και επικυρώνονται σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνταγματικές διατάξεις. Τίθενται σε ισχύ μόνον όταν ολοκληρωθούν οι σχετικές διαδικασίες και περατωθεί αισίως κάθε προβλεπόμενο στάδιο.

Η ιστορική αναδρομή των Συνθηκών θα μας επιτρέψει:

- να παρακολουθήσουμε την εξέλιξη της Ένωσης ως οικονομικής και πολιτικής κοινότητας που δραστηριοποιείται σε όλο και περισσότερους και πιο σύνθετους τομείς,
- να διαπιστώσουμε ποια ήταν η ανταπόκριση των κρατών μελών, βήμα προς βήμα, στις νέες εσωτερικές και διεθνείς προκλήσεις, και
- να σκιαγραφήσουμε την προοδευτική εξέλιξη μιας Ένωσης που συνενώνει κράτη και λαούς που ανήγαγαν τον κανόνα δικαίου σε θεμελιώδη αξία και προσδοκία.

Δεκαετίες 1950 και 1960: Από τις ιδρυτικές Συνθήκες στη συγχώνευση των εκτελεστικών οργάνων

Μετά τη διακήρυξη του Ρομπέρ Σουμάν της 9ης Μαΐου 1950 που αποβλέπει στην από κοινού διαχείριση της παραγωγής χάλυβα και άνθρακα από τη Γαλλία και τη Γερμανία, υπογράφεται στις 18 Απριλίου 1951 στο Παρίσι η **Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ)**. Μετά την επικύρωσή της από το Βέλγιο, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Γαλλία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες (η ομάδα των «Έξι»), η εν λόγω Συνθήκη τίθεται σε ισχύ στις 23 Ιουλίου 1952 με οριζόμενη διάρκεια 50 ετών, η οποία έληξε στις 22 Ιουλίου 2002.

Αυτή η πρώτη Συνθήκη έχει ως άμεσο στόχο τη θέσπιση κοινής αγοράς άνθρακα και χάλυβα, που αποτελούσαν την εποχή εκείνη στρατηγικής σημασίας πρώτες ύλες. Αποσκοπεί επίσης στην εγκαθίδρυση μιας οικονομικής και σταδιακά πολιτικής κοινότητας. Η Συνθήκη, η οποία προβλέπει τη σύσταση μίας Ανώτατης Αρχής, μίας κοινής Συνέλευσης, ενός ειδικού Συμβουλίου Υπουργών και ενός Δικαστηρίου, αποτελεί προπομπό του θεσμικού συστήματος της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λίγο μετά την ίδρυση της ΕΚΑΧ, η Γαλλία παρουσιάζει σχέδιο υπερεθνικής στρατιωτικής ενοποίησης. Στις 27 Μαΐου 1952, υπογράφεται στο Παρίσι από τα έξι μέλη της ΕΚΑΧ η **Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άμυνας (ΕΚΑ)**, στην οποία προβλέπεται η δημιουργία ευρωπαϊκού στρατού. Ωστόσο, η γαλλική Εθνοσυνέλευση δεν επικυρώνει το κείμενο της Συνθήκης και στις 30 Αυγούστου 1954 αναβάλλει τη συζήτηση επ' αόριστον. Κατόπιν τούτου, η Συνθήκη ΕΚΑ δεν τίθεται σε ισχύ. Η απόρριψή της αφήνει ανολοκλήρωτο και το συνδεδεμένο με τη Συνθήκη σχέδιο Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Κοινότητας (ΕΠΚ). Η Συνθήκη ΕΠΚ, την οποία συνέταξε η ειδική Συνέλευση της ΕΚΑΧ, παρουσιάζεται στις 10 Μαρτίου 1953 στους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των Έξι.

Η αποτυχία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άμυνας (ΕΚΑ) επικεντρώνει το ευρωπαϊκό οικοδόμημα γύρω από τις πτυχές της οικονομικής δραστηριότητας. Εν συνεχεία της διάσκεψης της Μεσσίνας στις 1 και 2 Ιουνίου 1955, συγκροτείται επιτροπή με πρόεδρο τον βέλγο υπουργό Εξωτερικών Paul-Henri Spaak, η οποία αναλαμβάνει την επεξεργασία συστήματος ευρωπαϊκής κοινής αγοράς. Η επιτροπή καταλήγει σε δύο σχέδια κειμένων, τα οποία είναι γνωστά ως οι «Συνθήκες της Ρώμης» διότι υπεγράφησαν από τους Έξι στις 25 Μαρτίου 1957 στη Ρώμη. Τίθενται σε εφαρμογή την 1η Ιανουαρίου 1958.

*Τελετή υπογραφής των Συνθηκών ΕΟΚ και Ευρατόμ
(Αίθουσα Ορατίων και Κουριατίων του Καπιτωλίου, Ρώμη, 25 Μαρτίου 1957)*

Με την πρώτη Συνθήκη ιδρύεται η **Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ)**, η οποία επεκτείνει τις αρχές που καθορίζονται στη Συνθήκη ΕΚΑΧ σε νέους τομείς. Η Συνθήκη ΕΟΚ προβλέπει ειδικότερα την εγκαθίδρυση κοινής αγοράς βασισμένης στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, των υπηρεσιών, των εμπορευμάτων και των κεφαλαίων, καθώς και τη δημιουργία τελωνειακής ένωσης και τη χάραξη κοινών πολιτικών, όπως η γεωργική και η εμπορική πολιτική. Σκοπός της Συνθήκης είναι να συμβάλει στην οικοδόμηση μιας πολι-

τικής Ευρώπης, μέσω της υλοποίησης των οικονομικών στόχων. Τα υπογράφοντα κράτη διακηρύσσουν την αποφασιστικότητά τους «να θέσουν τις βάσεις μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των ευρωπαϊκών λαών» (προοίμιο της Συνθήκης ΕΟΚ).

Με τη δεύτερη Συνθήκη ιδρύεται η **Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΚΑΕ ή Ευρατόμ)**. Σκοπός της ΕΚΑΕ είναι ο συντονισμός και η ανταλλαγή ερευνητικών προγραμμάτων στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας για ειρηνική χρήση.

*Ιταλική αφίσα
επ' ευκαιρία της
υπογραφής των
Συνθηκών της Ρώμης,
στις 25 Μαρτίου 1957*

© Ευρωπαϊκή Ένωση

Στις 25 Μαρτίου 1957, υπογράφεται επίσης η **Σύμβαση για ορισμένα κοινά θεσμικά όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**. Με τη Σύμβαση αυτή συγκροτείται μία Συνέλευση, ένα Δικαστήριο και μία Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή που αποτελούν κοινά όργανα της ΕΟΚ, της ΕΚΑΕ και της ΕΚΑΧ.

Το καθεστώς σύνδεσης των υπερπόντιων χωρών και εδαφών που ορίζεται στη Συνθήκη ΕΟΚ ⁽¹⁾ τίθεται σε εφαρμογή στις Ολλανδικές Αντίλλες για τα προϊόντα πετρελαίου δυνάμει του **Πρωτοκόλλου για τις Ολλανδικές Αντίλλες** που υπογράφηκε στις 13 Νοεμβρίου 1962 στις Βρυξέλλες και τέθηκε σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 1964.

Την 1η Ιουλίου 1967, μετά την κρίση στην οποία οδήγησε η πολιτική της κενής καρέκλας που υιοθέτησε η Γαλλία, με τη μη συμμετοχή της στις συνόδους του Συμβουλίου και τα προπαρασκευαστικά του όργανα, τίθεται σε ισχύ μια από τις πρώτες μείζονες θεσμικές μεταρρυθμίσεις: η **Συνθήκη περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, που είναι περισσότερο γνωστή ως η «Συνθήκη συγχώνευσης των εκτελεστικών οργάνων» και η οποία είχε υπογραφεί από τους Έξι στις 8 Απριλίου 1965. Οι τρεις Κοινοότητες διαθέτουν πλέον ένα Συμβούλιο, μία Επιτροπή και ενιαίο προϋπολογισμό. Με τη Συνθήκη αυτή θεσμοθετείται επίσης στο άρθρο 4 η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων (Coreper), το οποίο προβλέπει ότι μία επιτροπή αποτελούμενη από τους μόνιμους αντιπροσώπους των κρατών μελών έχει ως έργο την προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου και την εκτέλεση των εντολών που της ανατίθενται από το Συμβούλιο.

---

(1) Παράρτημα IV της Συνθήκης ΕΟΚ: Υπερπόντιες χώρες και εδάφη στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του τέταρτου μέρους της Συνθήκης.

Δεκαετία του 1970: Δημοσιονομικές και Θεσμικές Συνθήκες

πρώτη Συνθήκη Προσχώρησης

Τη δεκαετία του 1970 συνεχίζονται οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις και σημειώνεται η έναρξη των δημοσιονομικών μεταρρυθμίσεων.

Μετά την απόφαση του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970, η οποία αντικατέστησε το σύστημα χρηματοδότησης των Κοινοτήτων που βασιζόταν στις κρατικές συνεισφορές από σύστημα ιδίων πόρων, υπογράφονται δύο Συνθήκες:

- στις 22 Απριλίου 1970, η **Συνθήκη του Λουξεμβούργου για την τροποποίηση ορισμένων δημοσιονομικών διατάξεων**. Τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1971. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποκτά ορισμένες εξουσίες επί του προϋπολογισμού και θεσπίζονται δύο βασικές κατηγορίες ιδίων πόρων: οι γεωργικές εισφορές και οι τελωνειακοί δασμοί ⁽²⁾.
- στις 22 Ιουλίου 1975, η **Συνθήκη των Βρυξελλών για την τροποποίηση ορισμένων χρηματοοικονομικών διατάξεων**. Τίθεται σε ισχύ την 1η Ιουνίου 1977. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποκτά την εξουσία να απορρίπτει τον προϋπολογισμό στο σύνολό του και να απαλλάσσει την Επιτροπή για την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Δημιουργείται το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Οι δύο αυτές Συνθήκες τροποποιούν τη Συνθήκη της Ρώμης και σημειώνουν την αρχή του καταμερισμού της εξουσίας επί του προϋπολογισμού μεταξύ του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η **Συνθήκη για την τροποποίηση του πρωτοκόλλου περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων** της 10ης Ιουλίου 1975 υπογράφεται επίσης στις Βρυξέλλες και τίθεται σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 1977. Σε συνθήκες παγκόσμιας νομισματικής κρίσης, η Συνθήκη αυτή εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων να τροποποιεί τον ορισμό της λογιστικής μονάδας και τη μέθοδο μετατροπής της λογιστικής μονάδας σε εθνικά νομίσματα.

⁽²⁾ Απόφαση 70/243/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου περί αντικαταστάσεως των χρηματικών συνεισφορών των κρατών μελών από ίδιους πόρους των Κοινοτήτων (21 Απριλίου 1970).

Την ίδια αυτή περίοδο, στις 22 Ιανουαρίου 1972 υπογράφεται η **Συνθήκη Προσχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου, της Δανίας και της Ιρλανδίας** στην ΕΟΚ και την ΕΚΑΕ, η οποία τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1973. Με απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Ιανουαρίου 1972, προβλέπεται επίσης η προσχώρηση στην ΕΚΑΧ. Στο μεταξύ, και μετά το αρνητικό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος της 25ης Σεπτεμβρίου 1972, η Νορβηγία αποχώρησε από τη διαδικασία προσχώρησης ⁽³⁾.

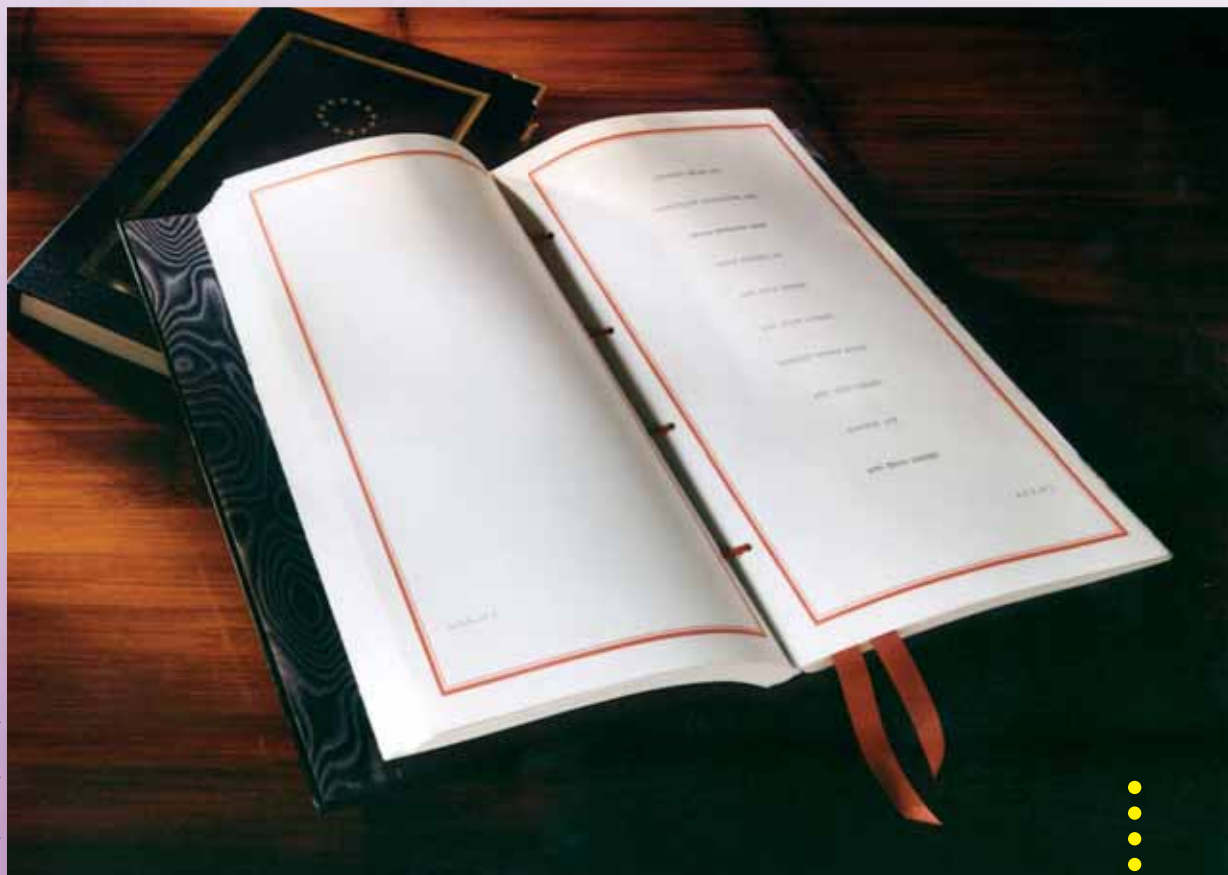

Ο Edward Heath υπογράφει τη Συνθήκη Προσχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου (Palais d'Égmont, Βρυξέλλες, 22 Ιανουαρίου 1972).

⁽³⁾ Απόφαση του Συμβουλίου των ΕΚ της 1ης Ιανουαρίου 1973 περί προσαρμογής των πράξεων των σχετικών με την προσχώρηση νέων κρατών μελών στις ΕΚ.

Δεκαετία του 1980: Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη και Συνθήκες Προσχώρησης

Από το 1979 στον Νότο της Ευρώπης σημειώνονται καθεστωτικές αλλαγές. Προκειμένου να σταθεροποιηθεί η δημοκρατία που είχε πρόσφατα αποκατασταθεί στην Ελλάδα και να ενισχυθεί η ελληνική οικονομία, υπογράφεται στην Αθήνα, στις 28 Μαΐου 1979, η **Συνθήκη Προσχώρησης της Ελλάδας** στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, η οποία τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1981. Παρομοίως, η **Συνθήκη Προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας** υπογράφεται στη Μαδρίτη και στη Λισαβόνα στις 12 Ιουνίου 1985 και τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1986. Η Ευρώπη των Έξι, μετά των Εννιά και των Δέκα, γίνεται πλέον γνωστή ως η Ευρώπη των Δώδεκα.

Ενιαία Πράξη, αντίγραφο που φυλάσσεται στα αρχεία του Συμβουλίου.

Μετά το δημοψήφισμα που οργάνωσε η κυβέρνηση της Γροιλανδίας στις 23 Φεβρουαρίου 1982, η **Συνθήκη για τη Γροιλανδία** που υπογράφηκε στις 13 Μαρτίου 1984 προβλέπει την αποχώρηση της Γροιλανδίας από τις κοινοτικές Συνθήκες και τη χορήγηση στη χώρα αυτή καθεστώτος υπερπόντιου εδάφους.

Στις 17 Φεβρουαρίου στο Λουξεμβούργο και στις 28 Φεβρουαρίου 1986 στη Χάγη, οι Δώδεκα υπογράφουν την **Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη** προκειμένου να προσδώσουν νέα πολιτική και οικονομική ώθηση στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Η Ενιαία Πράξη τίθεται σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1987. Ο τότε πρόεδρος της Επιτροπής Jacques Delors, σε λόγο του ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Φεβρουάριο του 1987, συνοψίζει ως εξής τους στόχους της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης: «Με λίγα λόγια, η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη σημαίνει την υποχρέωση να προχωρήσουμε ταυτόχρονα στη δημιουργία μιας μεγάλης αγοράς χωρίς σύνορα, σε περισσότερη οικονομική και κοινωνική συνοχή, σε μια ευρωπαϊκή πολιτική έρευνας και τεχνολογίας, στην ενίσχυση του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος, στην έναρξη δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού κοινωνικού χώρου και στην ανάληψη σημαντικής δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος.»

Η Ενιαία Πράξη προβλέπει τη δημιουργία μιας εσωτερικής αγοράς και την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων από την 1η Ιανουαρίου 1993. Διευρύνονται οι κοινοτικές αρμοδιότητες (στους τομείς του περιβάλλοντος, της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης) και αυξάνονται οι τομείς στους οποίους το Συμβούλιο μπορεί να ψηφίζει με ειδική πλειοψηφία. Ενισχύεται η νομοθετική εξουσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την καθιέρωση των διαδικασιών σύμφωνης γνώμης και συνεργασίας. Αυτό σηματοδοτεί την έναρξη της προοδευτικής αύξησης, σε κάθε νέα Συνθήκη, των εξουσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως συννομοθέτη με το Συμβούλιο και παράλληλα του αριθμού των τομέων στους οποίους το Συμβούλιο αποφασίζει πλέον με ειδική πλειοψηφία και όχι με ομοφωνία.

Η Ενιαία Πράξη αναφέρεται για πρώτη φορά στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Τέλος, περιλαμβάνει διατάξεις σε θέματα Ευρωπαϊκής Πολιτικής Συνεργασίας (ΕΠΣ) —δηλαδή συνεργασίας στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής— οι οποίες διαχωρίζονται αυστηρά από τις διατάξεις που αφορούν τον κοινοτικό τομέα.

Δεκαετία του 1990: Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και Συνθήκες Προσχώρησης

Μετά από δύο Διακυβερνητικές Διασκέψεις (ΔΚΔ) που άρχισαν στη Ρώμη στις 15 Δεκεμβρίου 1990, στις 7 Φεβρουαρίου 1992 υπογράφεται στο Μάαστριχτ η **Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση**, η οποία τίθεται σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 1993.

Με τη Συνθήκη αυτή ιδρύεται Ευρωπαϊκή Ένωση διαρθρωμένη σε τρεις πυλώνες: τις τρεις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΕΚ), την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ) και τη συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων (ΔΕΥ).

Στο πλαίσιο του πρώτου πυλώνα, εγκαθιδρύεται η οικονομική και νομισματική ένωση (ΟΝΕ), η οποία θα οδηγήσει στην κυκλοφορία ενιαίου νομίσματος, του ευρώ, την 1η Ιανουαρίου 2002. Οι κοινοτικές αρμοδιότητες διευρύνονται στους τομείς του περιβάλλοντος, της έρευνας, της βιομηχανίας και της πολιτικής συνοχής. Στον νομοθετικό τομέα, η καθιέρωση της διαδικασίας συναπόφασης παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την εξουσία να εκδίδει νομοθετικές πράξεις από κοινού με το Συμβούλιο. Οι διαδικασίες σύμφωνης γνώμης και συνεργασίας επεκτείνονται σε νέους τομείς, όπως και η ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία στο Συμβούλιο. Το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο ιδρύθηκε το 1975, καθίσταται το πέμπτο ευρωπαϊκό θεσμικό όργανο, και δημιουργείται η Επιτροπή των Περιφερειών.

Στο πλαίσιο του δεύτερου πυλώνα, η ΚΕΠΠΑ ενσωματώνει και αναπτύσσει τους μηχανισμούς και το κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Συνεργασίας, σημειώνοντας τα πρώτα βήματα προς μια κοινή πολιτική στους τομείς της ασφάλειας και της άμυνας.

Στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα (ΔΕΥ), η Συνθήκη περιλαμβάνει κανόνες σχετικά με τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής, τη θέσπιση κοινής πολιτικής ασύλου, την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές και αστικές υποθέσεις.

Για να τονωθεί η οικονομική ανάπτυξη, με πράξη που υπογράφεται στις 25 Μαρτίου 1993, δημιουργείται το **Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων**. Η πράξη αυτή τίθεται σε ισχύ την 1η Μαΐου 1994.

Η **Συνθήκη Προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας** υπογράφεται στις 24 Ιουνίου 1994 στην Κέρκυρα και τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1995. Όπως και το 1972, η Νορβηγία, η οποία είχε υπογράψει τη Συνθήκη, αποσύρεται από τη διαδικασία προσχώρησης μετά το δημοψήφισμα της 28ης Νοεμβρίου 1994.

*Οικογενειακή φωτογραφία, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κέρκυρας
(24 Ιουνίου 1994)*

Στις 29 Μαρτίου 1996, συγκαλείται νέα ΔΚΔ στο Τορίνο προκειμένου να προετοιμάσει την αναθεώρηση των Συνθηκών που προβλέπεται στο άρθρο N της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετά την ολοκλήρωση της εν λόγω διάσκεψης, στις 2 Οκτωβρίου 1997 υπογράφεται η **Συνθήκη του Άμστερνταμ** η οποία τίθεται σε ισχύ την 1η Μαΐου 1999. Στόχος της νέας Συνθήκης είναι η προσαρμογή των θεσμικών οργάνων και της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.

Σηματοδοτεί, επίσης, τη θέληση των κρατών μελών να φέρουν την Ένωση πιο κοντά στους πολίτες, και για τον σκοπό αυτό περιλαμβάνει διατάξεις σε θέματα διαφάνειας.

Επίσης, δίνει έμφαση στις έννοιες της βιώσιμης ανάπτυξης και της ισότητας ανδρών και γυναικών, ενώ οι αρχές του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου κατοχυρώνονται ως απαραίτητες προϋποθέσεις για την προσχώρηση στην ΕΕ.

Οι εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διευρύνονται ακόμη περισσότερο με την επέκταση της διαδικασίας συναπόφασης σε νέους τομείς και τη δυνατότητα έγκρισης ή απόρριψης του διορισμού του υποψήφιου προέδρου της Επιτροπής. Επιπλέον, ενισχύεται η ΚΕΠΠΑ με τη δημιουργία του αξιώματος του Ύπατου Εκπροσώπου ⁽⁴⁾ και την εγκαθίδρυση στενότερων σχέσεων με τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση (ΔΕΕ).

Το κεκτημένο του Σένγκεν (το οποίο συνενώνει τη συμφωνία Σένγκεν που υπεγράφη στις 14 Ιουνίου 1985, τη σύμβαση Σένγκεν που υπεγράφη στις 19 Ιουνίου 1990 και σειρά εκτελεστικών μέτρων) ενσωματώθηκε στο πλαίσιο της ΕΕ μέσω πρωτοκόλλου που προσαρτάται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Το κεκτημένο αυτό βασίζεται σε δύο άξονες συνεργασίας: την εναρμόνιση των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα και την ενίσχυση της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας. Προβλέπει τη δημιουργία χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Οι διατάξεις σχετικά με τις θεωρήσεις, το άσυλο, τη μετανάστευση και τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις μεταφέρονται από τον τρίτο πυλώνα στον πρώτο και διέπονται ως εκ τούτου από την κοινοτική μέθοδο.

Τέλος, η Συνθήκη καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα κράτη μέλη που το επιθυμούν μπορούν να καθιερώσουν μεταξύ τους ενισχυμένη συνεργασία.

⁽⁴⁾ Αξίωμα που ασκείται από τον γενικό γραμματέα του Συμβουλίου.

Οι Συνθήκες του 21ου αιώνα

Μια δήλωση που προσαρτάται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ βεβαιώνει ότι «η ενίσχυση των θεσμικών οργάνων αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την ολοκλήρωση των πρώτων διαπραγματεύσεων προσχώρησης». Το 1998 αρχίζει λοιπόν νέα ΔΚΔ για την αναθεώρηση των Συνθηκών αμέσως μετά την έναρξη των διαπραγματεύσεων προσχώρησης με τις υποψήφιες χώρες της Ανατολικής και Νότιας Ευρώπης. Η **Συνθήκη της Νίκαιας** υπογράφεται στις 26 Φεβρουαρίου 2001 και τίθεται σε ισχύ την 1η Φεβρουαρίου 2003. Η Συνθήκη αυτή τροποποιεί εκ νέου τις θεσμικές διατάξεις, ενόψει της διεύρυνσης της Ένωσης σε 25 μέλη. Η **Συνθήκη Προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας** υπογράφεται στις 16 Απριλίου 2003 στην Αθήνα και τίθεται σε ισχύ την 1η Μαΐου 2004.

*Οικογενειακή φωτογραφία κατά την υπογραφή της Συνθήκης της Νίκαιας
(Νίκαια, 26 Φεβρουαρίου 2001)*

Η «δήλωση για το μέλλον της Ένωσης» που προσαρτάται στη Συνθήκη της Νίκαιας προβλέπει τη σύγκληση ΔΚΔ το 2004. Κατά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λάκεν, τον Δεκέμβριο του 2001, συγκαλείται Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης, προκειμένου να καταρτίσει έγγραφο «που θα χρησιμοποιηθεί ως βάση για τις συζητήσεις της Διακυβερνητικής Διάσκεψης

που θα λάβει τις οριστικές αποφάσεις». Η Συνέλευση αυτή, υπό την προεδρία του Valéry Giscard d'Estaing, κατάρτισε και πρότεινε σχέδιο **Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης**. Η Συνθήκη αυτή, η οποία καταρτίστηκε μετά από διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο νέας ΔΚΔ μεταξύ 2003 και 2004, υπεγράφη στις 29 Οκτωβρίου 2004 στη Ρώμη. Καταργεί τις προηγούμενες Συνθήκες —εκτός από τη Συνθήκη Ευρατόμ— και τις αντικαθιστά με ενιαίο κείμενο συνταγματικού χαρακτήρα. Ωστόσο, μετά τα αρνητικά αποτελέσματα του δημοψηφίσματος της 29ης Μαΐου 2005 στη Γαλλία και της 1ης Ιουνίου 2005 στις Κάτω Χώρες, διακόπηκε η διαδικασία επικύρωσης.

Στο μεταξύ, στις 25 Απριλίου 2005, υπογράφεται στο Λουξεμβούργο η **Συνθήκη Προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας** η οποία τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2007.

Δεδομένου ότι η Συνταγματική Συνθήκη δεν μπόρεσε να τεθεί σε ισχύ, το 2007 άρχισαν νέες διαπραγματεύσεις οι οποίες κατέληξαν στην υπογραφή, στις 13 Δεκεμβρίου 2007, και στην έναρξη ισχύος, την 1η Δεκεμβρίου 2009, της **Συνθήκης της Λισαβόνας**.

Οικογενειακή φωτογραφία κατά την υπογραφή της Συνθήκης Προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας (Λουξεμβούργο, 25 Απριλίου 2005)

Στόχος της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι η βελτίωση της θεσμικής αποτελεσματικότητας και η ενίσχυση του δημοκρατικού χαρακτήρα της Ένωσης. Η Ένωση βασίζεται στο εξής σε δύο Συνθήκες: τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) η οποία αντικαθιστά τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η Συνθήκη Ευρατόμ, η οποία τροποποιήθηκε επίσης από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, συνεχίζει να ισχύει για απεριόριστο χρόνο ⁽⁵⁾.

Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η ΕΕ αποκτά νομική προσωπικότητα και δύο νέα θεσμικά όργανα: την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με πρόεδρο που εκλέγεται για δύομισι χρόνια. Η διάρθρωση σε πυλώνες που προβλεπόταν στη Συνθήκη του Μάαστριχτ καταργείται. Ο κανόνας ψηφοφορίας στο Συμβούλιο τροποποιείται με την καθιέρωση του συστήματος της διπλής πλειοψηφίας (των κρατών μελών και του πληθυσμού). Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως συννομοθέτη με το Συμβούλιο ενισχύεται λόγω της καθιέρωσης της συναπόφασης ως συνήθους νομοθετικής διαδικασίας. Η Συνθήκη περιλαμβάνει σύνολο διατάξεων που έχουν στόχο να ενισχύσουν τον δημοκρατικό χαρακτήρα της Ένωσης. Εκτός από την ενίσχυση των εξουσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πρόκειται ιδίως για διατάξεις σχετικά με τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και τη συμμετοχή των πολιτών (για παράδειγμα, μέσω της πρωτοβουλίας πολιτών) ⁽⁶⁾. Η Συνθήκη της Λισαβόνας αποδίδει στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης την ίδια νομική ισχύ με τις Συνθήκες.

Για πρώτη φορά, προβλέπεται η δυνατότητα αποχώρησης κράτους μέλους: «Κάθε κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να αποχωρήσει από την Ένωση, σύμφωνα με τους εσωτερικούς συνταγματικούς του κανόνες» ⁽⁷⁾.

Η Συνθήκη Προσχώρησης της Κροατίας υπογράφηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2011 στις Βρυξέλλες. Θα τεθεί σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2013 ⁽⁸⁾.

Αυτή τη στιγμή εξετάζονται πολλές τροποποιήσεις της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Συνέχεια...

⁽⁵⁾ Η Συνθήκη ΕΚΑΧ έληξε στις 23 Ιουλίου 2002.

⁽⁶⁾ Άρθρο 11 παράγραφος 4 ΣΕΕ.

⁽⁷⁾ Άρθρο 50 παράγραφος 1 ΣΕΕ.

⁽⁸⁾ Εφόσον έχουν κατατεθεί μέχρι τότε όλα τα έγγραφα κύρωσης.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

1951-2011: 60 ΧΡΟΝΙΑ
ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

2011

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Λισσαβόνα: 13 Δεκεμβρίου 2007

- Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο γίνεται θεσμικό όργανο
- Μορφή της σύμβασης Συμβούλιο-Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- Συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων
- Νομική προσωπικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- Χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων

Νίκαια: 26 Φεβρουαρίου 2001

- Μεταρρύθμιση των θεσμικών οργάνων για τη μελλοντική Ένωση των 27

Άμστερνταμ: 2 Οκτωβρίου 1997

- Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης
- Ενσωμάτωση του κεκτημένου Σένγκεν
- Ανθρώπινα δικαιώματα
- Νέοιτα σφάλων και γραμματικών
- Ανεξάρτος ανάπτυξη
- Υπατος Εκπαιδευτής για την ΚΕΠΠΑ
- Ικανότητα διαχείρισης κρίσεων

Μάαστριχτ: 7 Φεβρουαρίου 1992

- Γέννηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- Οικονομική και Νομισματική Ένωση
- Πόρεια προς το ευρώ
- Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ)
- Δικαιοσύνη και εσωτερικές υποθέσεις (ΔΕΥ)

Ενιαία Πράξη: 17 και 28 Φεβρουαρίου 1986

- Ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία
- Έναρξη της νομοθετικής συνεργασίας
- Σύμβαση-Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- Πόρεια προς μια μεγάλη εσωτερική αγορά
- Συνεργασία σε θέματα εξωτερικής πολιτικής
- Πρώτη γέννηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

Ρώμη: 25 Μαρτίου 1957

- Δύο ιδρυτικές συνθήκες: «... πλέον στενότερη ένωση των λαών της Ευρώπης» (πρώιμο της Συνθήκης ΕΟΚ)
- Στόχους δημιουργία μιας γενικευμένης κοινής αγοράς (ΕΟΚ)
- Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΚΑΕ ή Ευρατόμ)

Παρίσι: 18 Απριλίου 1951

- Πρώτη ιδρυτική συνθήκη
- Κοινή αγορά για τα στρατηγικά προϊόντα της επαχής, τον άνθρακα και τον χάλυβα

Υπογραφή της Συνθήκης, Λισσαβόνα, 13 Δεκεμβρίου 2007

Τελετή υπογραφής της συνθήκης προσχώρησης της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας, Λουξεμβούργο, 25 Απριλίου 2005

Τελετή υπογραφής των συνθηκών ΕΟΚ και Ευρατόμ, Ρώμη, 25 Μαρτίου 1957

Ίδρυση της ΕΚΑΧ με τη συνθήκη των Παρισίων: Paul van Zeeland, υπουργός Εξωτερικών του Βελγίου- Joseph Bech, υπουργός Εξωτερικών του Λουξεμβούργου- Joseph Meurice, υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου του Βελγίου- Carlo Azeglio, υπουργός Εξωτερικών της Ιταλίας- Robert Schuman, υπουργός Εξωτερικών της Γαλλίας- Konrad Adenauer, ομοσπονδιακός καγκελάριος και ομοσπονδιακός υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας- Dirk Stikker, υπουργός Εξωτερικών των Κάτω Χωρών- Johannes van den Brink, υπουργός Οικονομικών των Κάτω Χωρών, 18 Απριλίου 1951

Οι Συνθήκες συστατούν
το θεμέλιο της Ένωσης.

Αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης και υπογράφονται από τους αντιπροσώπους των κρατών μελών, επικυρώνονται από τα εθνικά κοινοβούλια και εγκρίνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

www.consilium.europa.eu

Συνθήκη προσχώρησης της Κροατίας, υπογράφηκε στις **9 Δεκεμβρίου 2011** επικύρωση σε εξέλιξη

Συνθήκη της Λισαβόνας, **1η Δεκεμβρίου 2009**

Συνθήκη προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, **1η Ιανουαρίου 2007**

Συνθήκη για τη θέσπιση Συνταγματος της Ευρώπης, υπογράφηκε στις **29 Οκτωβρίου 2004** δεν τέθηκε σε ισχύ

Συνθήκη προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας, **1η Μαΐου 2004**

Συνθήκη της Νίκαιας, **1η Φεβρουαρίου 2003**

Συνθήκη του Άμστερνταμ, **1η Μαΐου 1999**

Συνθήκη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, **1η Ιανουαρίου 1995**

Πράξη που τροποποιεί το πρωτόκολλο του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕΠ)- Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων, **1η Μαΐου 1994**

Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), **1η Νοεμβρίου 1993**

Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη, **1η Ιουλίου 1987**

Συνθήκη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, **1η Ιανουαρίου 1986**

Συνθήκη για τη Γροιλανδία, **1η Ιανουαρίου 1985**

Συνθήκη προσχώρησης της Ελλάδας, **1η Ιανουαρίου 1981**

Πράξη που τροποποιεί το πρωτόκολλο του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕΠ)- Τροποποίηση της μονάδας υπολογισμού- μέθοδος μετατροπής, **1η Οκτωβρίου 1977**

Συνθήκη τροποποίησης ορισμένων δημοοικονομικών διατάξεων, **1η Ιουνίου 1977**

Συνθήκη προσχώρησης της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, **1η Ιανουαρίου 1973**

Συνθήκη τροποποίησης ορισμένων διατάξεων περί προϋπολογισμού- 15οι πόροι, **1η Ιανουαρίου 1971**

Συνθήκη συγχώνευσης, **1η Ιουλίου 1967**

Σύμβαση για τις Ολλανδικές Αντίλλες, **1η Οκτωβρίου 1964**

Σύμβαση περί ορισμένων κοινών οργάνων: Συνέλευση, Δικαστήριο, Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, **1η Ιανουαρίου 1958**

Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (ΕΚΑΕ), **1η Ιανουαρίου 1958**

Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ), **1η Ιανουαρίου 1958**

Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άμυνας, υπογράφηκε στις **27 Μαΐου 1952** δεν τέθηκε σε ισχύ

Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ), **23 Ιουλίου 1952** έπαισε να ισχύει στις 23 Ιουλίου 2002

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1951

Αφίσα «Η Ευρωπαϊκή Ένωση, 1951-2011: 60 χρόνια ένωσης δικαίου», η οποία δημοσιεύθηκε το 2011, 60 χρόνια μετά την υπογραφή της πρώτης Συνθήκης (ΕΚΑΧ).

Από το Παρίσι στη Λισαβόνα: Χρονολόγιο των Συνθηκών

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις:

- Τα πρωτότυπα των Συνθηκών και των αντίστοιχων εθνικών εγγράφων επικύρωσης είναι κατατεθειμένα στα αρχεία της κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας (Υπουργείο Εξωτερικών, Υπηρεσία Διπλωματικών Διαφορών), εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά στις «Διευκρινίσεις».
- Πέρα από τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παρατήρηση, παρέχονται «Διευκρινίσεις» για τη φύση της ιδρυτικής Συνθήκης, την προσθήκη διατάξεων στη Συνθήκη, τη λήξη ισχύος μιας Συνθήκης, τα σχέδια Συνθηκών που δεν έχουν υπογραφεί, τη μη επικύρωση μιας Συνθήκης, τις εξαιρέσεις εφαρμογής που προβλέπουν οι Συνθήκες.
- Οι νέες αυθεντικές γλώσσες που απορρέουν από τις διαδοχικές προσχωρήσεις επισημαίνονται με μαύρα στοιχεία όταν εμφανίζονται ως νέες αυθεντικές γλώσσες.
- Οι ημερομηνίες επικύρωσης για κάθε κράτος μέλος αντιστοιχούν στις ημερομηνίες κατάθεσης των εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης.
- Οι αναφερόμενοι ως υπογράφοντες είναι οι πληρεξούσιοι των αντίστοιχων κρατών μελών.
- Περισσότερες πληροφορίες μπορούν να αναζητηθούν στη βάση δεδομένων του Γραφείου Συμφωνιών του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ακόλουθη ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.consilium.europa.eu/accords-recherche>
- Το παρόν χρονολόγιο φθάνει έως και τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Δεν περιλαμβάνει μεταγενέστερες Συνθήκες, είτε εξετάζονται ακόμη είτε βρίσκονται στο στάδιο της επικύρωσης⁽⁹⁾. Οι εν λόγω Συνθήκες θα προστεθούν με την ευκαιρία προσεχούς ενημέρωσης.
- Στο τέλος του φυλλαδίου περιλαμβάνεται κατάλογος των κωδικών ISO όλων των επίσημων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽⁹⁾ Λ.χ., η Συνθήκη Προσχώρησης της Κροατίας που υπογράφηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2011 στις Βρυξέλλες.

1

Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος «Συνθήκη των Παρισίων»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

18 Απριλίου 1951, Salon de l'Horloge, Quai d'Orsay, Παρίσι, Γαλλία

Υπογράφοντες

Konrad ADENAUER, Καγκελάριος και Υπουργός Εξωτερικών (ΓΕ)

Paul VAN ZEELAND, Υπουργός Εξωτερικών· Joseph MEURICE, Υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου (ΒΕ)

Robert SCHUMAN, Υπουργός Εξωτερικών (ΓΑ)

Carlo SFORZA, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Joseph BECH, Υπουργός Εξωτερικών (ΛΞ)

Dirk STIKKER, Υπουργός Εξωτερικών· Jan VAN DEN BRINK, Υπουργός Οικονομίας (ΚΧ)

Έναρξη ισχύος

23 Ιουλίου 1952

Αυθεντικές γλώσσες

FR

Διευκρινίσεις

- Ιδρυτική Συνθήκη.
- Εξέπνευσε στις 23 Ιουλίου 2002.
- Τα πρωτότυπα της Συνθήκης και τα εθνικά έγγραφα επικύρωσης, καθώς και οι μεταγενέστερες πράξεις προσχώρησης, είναι κατατεθειμένα στα αρχεία της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας.

2

Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Αμυντικής Κοινότητας «Συνθήκη ΕΑΚ»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

27 Μαΐου 1952, Salon de l'Horloge, Quai d'Orsay, Παρίσι, Γαλλία

Υπογράφοντες

Konrad ADENAUER, Καγκελάριος, Υπουργός Εξωτερικών (ΓΕ)

Paul VAN ZEELAND, Υπουργός Εξωτερικών (ΒΕ)

Robert SCHUMAN, Υπουργός Εξωτερικών (ΓΑ)

Alcide DE GASPERI, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Joseph BECH, Υπουργός Εξωτερικών (ΛΞ)

Dirk STIKKER, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Έναρξη ισχύος

Δεν τέθηκε σε ισχύ

Αυθεντικές γλώσσες

DE, FR, IT, NL

Διευκρινίσεις

- Τα πρωτότυπα της Συνθήκης και τα εθνικά έγγραφα επικύρωσης, καθώς και οι μεταγενέστερες πράξεις προσχώρησης, είναι κατατεθειμένα στα αρχεία της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας.
- Το σχέδιο Συνθήκης ΕΑΚ συνδεόταν με το σχέδιο Συνθήκης περί του καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Κοινότητας (ΕΠΚ), που εγκρίθηκε κατά την ad hoc συνέλευση της ΕΚΑΧ στις 10 Μαρτίου 1953 (διαβιβάστηκε στους Υπουργούς Εξωτερικών της ΕΚΑΧ στις 9 Μαρτίου 1953). Το σχέδιο Συνθήκης ΕΠΚ κατέστη άνευ αντικειμένου μετά την απόρριψη της ΕΑΚ.

3-4-5

*Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, «Συνθήκη ΕΟΚ»⁽¹⁰⁾
Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας,
«Συνθήκη ΕΚΑΕ ή Ευρατόμ»⁽¹¹⁾
Σύμβαση περί ορισμένων κοινών οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

25 Μαρτίου 1957, Αίθουσα Ορατίων και Κουριατίων, Καπιτώλιο, Ρώμη, Ιταλία

Υπογράφοντες

Paul-Henri SPAAK, Υπουργός Εξωτερικών· Jean-Charles SNOY ET D'OPPUERS, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομίας, Επικεφαλής της βελγικής αντιπροσωπίας στη Διακυβερνητική Διάσκεψη (ΒΕ)
Konrad ADENAUER, Ομοσπονδιακός Καγκελάριος· Walter HALLSTEIN, Ομοσπονδιακός Υφυπουργός Εξωτερικών (ΓΕ)
Christian PINEAU, Υπουργός Εξωτερικών· Maurice FAURE, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΓΑ)
Antonio SEGNI, Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου· Gaetano MARTINO, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)
Joseph BECH, Πρωθυπουργός, Υπουργός Εξωτερικών· Lambert SCHAUS, Πρέσβης, Επικεφαλής της αντιπροσωπίας του Λουξεμβούργου στη Διακυβερνητική Διάσκεψη (ΛΞ)
Joseph LUNS, Υπουργός Εξωτερικών· Hans LINTHORST HOMAN, Επικεφαλής της αντιπροσωπίας των Κάτω Χωρών στη Διακυβερνητική Διάσκεψη (ΚΧ)

Έναρξη ισχύος

1η Ιανουαρίου 1958

Αυθεντικές γλώσσες

DE, FR, IT, NL

Διευκρινίσεις

ΕΟΚ και Ευρατόμ: ιδρυτικές Συνθήκες

⁽¹⁰⁾ Αντίθετα με τα άλλα πρωτόκολλα που προσαρτήθηκαν εξαρχής στη Συνθήκη ΕΟΚ, το Πρωτόκολλο περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 17 Απριλίου 1957. Πέρα από τις τροποποιήσεις που του επέφεραν οι μεταγενέστερες Συνθήκες, το πρωτόκολλο αυτό τροποποιήθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988 περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΒΕ L 319 της 25.11.1988).

⁽¹¹⁾ Το Πρωτόκολλο περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας, που προσαρτάται στη Συνθήκη Ευρατόμ, υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 17 Απριλίου 1957.

6

*Σύμβαση της 13ης Νοεμβρίου 1962 περί αναθεωρήσεως της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας προκειμένου να καταστεί εφαρμοστέο στις Ολλανδικές Αντίλλες το ειδικό καθεστώς συνδέσεως που ορίζεται στο τέταρτο μέρος της Συνθήκης αυτής
«Σύμβαση για τις Ολλανδικές Αντίλλες»*

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

13 Νοεμβρίου 1962, Βρυξέλλες, Βέλγιο

Υπογράφοντες

Henry FAYAT, Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών (ΒΕ)

Rolf LAHR, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΓΕ)

Jean-Marc BOEGNER, Πρέσβης, Πρόεδρος της γαλλικής αντιπροσωπίας στη Διάσκεψη (ΓΑ)

Carlo RUSSO, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Eugène SCHAUS, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών (ΛΞ)

Hans VAN HOUTEN, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Wim LAMPE, Πληρεξούσιος Υπουργός για τις Ολλανδικές Αντίλλες

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Οκτωβρίου 1964

ΕΕ 150 της 1.10.1964

Αυθεντικές γλώσσες

DE, FR, IT, NL

Διευκρινίσεις

Προσαρτά στη Συνθήκη ΕΟΚ ένα Πρωτόκολλο σχετικά με τις εισαγωγές προϊόντων εκ διυλίσεως πετρελαίου στις Ολλανδικές Αντίλλες.

7

Συνθήκη περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων «Συνθήκη Συγχωνεύσεως» ⁽¹²⁾

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

8 Απριλίου 1965, Βρυξέλλες, Βέλγιο

Υπογράφοντες

Paul-Henri SPAAK, Αναπληρωτής Πρωθυπουργός και Υπουργός Εξωτερικών (ΒΕ)

Kurt SCHMUECKER, Υπουργός Εθνικής Οικονομίας (ΓΕ)

Maurice COUVE DE MURVILLE, Υπουργός Εξωτερικών (ΓΑ)

Amintore FANFANI, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Pierre WERNER, Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών (ΛΞ)

Joseph LUNS, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιουλίου 1967

ΕΕ 152 της 13.7.1967

Αυθεντικές γλώσσες

DE, FR, IT, NL

⁽¹²⁾ Η απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών για τον προσωρινό καθορισμό της έδρας ορισμένων οργάνων και υπηρεσιών της Κοινότητας (ΕΕ 152 της 13.7.1967) υπογράφηκε και τέθηκε σε ισχύ τις ίδιες ημερομηνίες με τη Συνθήκη Συγχωνεύσεως.

8

Συνθήκη περί τροποποιήσεως ορισμένων διατάξεων περί προϋπολογισμού των Συνθηκών περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Συνθήκης περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
«Συνθήκη περί τροποποιήσεως ορισμένων διατάξεων περί προϋπολογισμού»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

22 Απριλίου 1970, Κτίριο Alcide de Gasperi, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο

Υπογράφοντες

Pierre HARMEL, Υπουργός Εξωτερικών (ΒΕ)

Walter SCHEEL, Υπουργός Εξωτερικών (ΓΕ)

Maurice SCHUMANN, Υπουργός Εξωτερικών (ΓΑ)

Aldo MORO, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Gaston THORN, Υπουργός Εξωτερικών και Εξωτερικού Εμπορίου (ΛΞ)

Hans DE KOSTER, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιανουαρίου 1971

ΕΕ L 2 της 2.1.1971

Αυθεντικές γλώσσες

DE, FR, IT, NL

9

Συνθήκη για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας «Συνθήκη Προσχώρησης της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου στην ΕΟΚ και την Ευρατόμ» (13)

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

22 Ιανουαρίου 1972, Palais d'Egmont, Βρυξέλλες, Βέλγιο (14)

Υπογράφοντες

Gaston EYSKENS, Πρωθυπουργός· Pierre HARMEL, Υπουργός Εξωτερικών· Jan VAN DER MEULEN, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΒΕ)

Jens Otto KRAG, Πρωθυπουργός· Ivar NØRGAARD, Υπουργός Εξωτερικών Οικονομικών Υποθέσεων· Jens CHRISTENSEN, Γενικός Γραμματέας Εξωτερικών Οικονομικών Υποθέσεων στο Υπουργείο Εξωτερικών (ΔΑ)

Walter SCHEEL, Υπουργός Εξωτερικών· H.-G. SACHS, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΓΕ)

Maurice SCHUMANN, Υπουργός Εξωτερικών· Jean-Marc BOEGNER, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΓΑ)

Jack LYNCH, Πρωθυπουργός· Patrick HILLERY, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΡ)

Emilio COLOMBO, Πρωθυπουργός· Aldo MORO, Υπουργός Εξωτερικών· Giorgio BOMBASSEI FRASCANI DE VETTOR, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΙΤ)

---

(13) Για την προσχώρηση στην ΕΚΑΧ, βλ. απόφαση του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 22ας Ιανουαρίου 1972 περί της προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακος και Χάλυβος, ΕΕ L 73 της 27.3.1972 (Πράξεις περί προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες).

(14) Λόγω της μη επικυρώσεως της Συνθήκης Προσχώρησης από τη Νορβηγία, για τη Συνθήκη Προσχώρησης και τις άλλες σχετικές με την προσχώρηση πράξεις εκδόθηκε η απόφαση του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 1ης Ιανουαρίου 1973 περί προσαρμογής των πράξεων των σχετικών με την προσχώρηση νέων Κρατών μελών στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ΕΕ L 2 της 1.1.1973.

Gaston THORN, Υπουργός Εξωτερικών· Jean DONDELINGER, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΛΞ)

Norbert SCHMELZER, Υπουργός Εξωτερικών· Tjerk WESTERTERP, Υφυπουργός Εξωτερικών· κ. Maan SASSEN, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΚΧ)

Trygve BRATTELI, Πρωθυπουργός· Andreas CAPPELEN, Υπουργός Εξωτερικών· Søren C. SOMMERFELT, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης (Νορβηγία)

Edward HEATH, M. B. E., M. P., Πρωθυπουργός, Πρώτος Λόρδος του Θησαυροφυλακίου, Υπουργός Δημόσιας Διοίκησης· Alec DOUGLAS-HOME, K. T., M. P., Υπουργός της Αυτής Μεγαλειότητας επί των Εξωτερικών και της Κοινοπολιτείας· Geoffrey RIPPON, Q. C., M. P., Καγκελάριος του Δουκάτου του Λάνκαστερ (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιανουαρίου 1973

ΕΕ L 73 της 27.3.1972 (Πράξεις περί προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες)

Αυθεντικές γλώσσες

DA, DE, EN, FR, GA, IT, NL

Διευκρινίσεις

Αρνητικό αποτέλεσμα στο νορβηγικό δημοψήφισμα της 25ης Σεπτεμβρίου 1972

10

Συνθήκη περί τροποποιήσεως ορισμένων διατάξεων του πρωτοκόλλου περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τραπεζής Επενδύσεων ⁽¹⁵⁾: εξουσιοδότηση του διοικητικού συμβουλίου να τροποποιήσει τον ορισμό της λογιστικής μονάδας και τη μέθοδο μετατροπής της σε εθνικό νόμισμα

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

10 Ιουλίου 1975, Βρυξέλλες, Βέλγιο

Υπογράφοντες

Willy DE CLERCQ, Υπουργός Οικονομικών (BE)

Peg HÆKKERUP, Υπουργός Εθνικής Οικονομίας (ΔΑ)

Hans APEL, Ομοσπονδιακός Υπουργός Οικονομικών (ΓΕ)

Jean-Pierre FOURCADE, Υπουργός Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας (ΓΑ)

Charles MURRAY, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών της Ιρλανδίας (ΙΡ)

Emilio COLOMBO, Υπουργός Οικονομικών (ΙΤ)

Jean DONDELINGER, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΛΞ)

Laurens J. BRINKHORST, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Michael PALLISER, ΚCMG, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Οκτωβρίου 1977

EE L 91 της 6.4.1978

Αυθεντικές γλώσσες

DA, DE, EN, FR, GA, IT, NL

⁽¹⁵⁾ Το Πρωτόκολλο περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τραπεζής Επενδύσεων προσαρτάται στη Συνθήκη ΕΟΚ.

*Συνθήκη περί τροποποιήσεως ορισμένων δημοσιονομικών διατάξεων των Συνθηκών
περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Συνθήκης περί ιδρύσεως ενιαίου
Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁶⁾
«Συνθήκη περί τροποποιήσεως ορισμένων δημοσιονομικών διατάξεων»*

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

22 Ιουλίου 1975, Βρυξέλλες, Βέλγιο

Υπογράφοντες

Repaat VAN ELSLANDE, Υπουργός Εξωτερικών και Συνεργασίας για την Ανάπτυξη (ΒΕ)

Niels ERSBØLL, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΔΑ)

Hans-Dietrich GENSCHER, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών (ΓΕ)

Jean-Marie SOUTOU, Γάλλος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΓΑ)

Garret FITZGERALD, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΡ)

Mariano RUMOR, Υπουργός Εξωτερικών, Πρόεδρος εν ενεργεία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΙΤ)

Jean DONDELINGER, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΛΞ)

Laurens J. BRINKHORST, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Michael PALLISER, ΚCMG, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιουνίου 1977

EE L 359 της 31.12.1977

Αυθεντικές γλώσσες

DA, DE, EN, FR, GA, IT, NL

⁽¹⁶⁾ Η απόφαση των αντιπροσώπων των κρατών μελών της 5ης Απριλίου 1977 περί της προσωρινής εγκατάστασής του Ελεγκτικού Συνεδρίου (EE L 104 της 28.4.1977) υπογράφηκε στις 5 Απριλίου 1977 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουνίου 1977.

12

*Συνθήκη μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (Κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί προσχώρησης της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενεργείας
«Συνθήκη Προσχώρησης της Ελλάδας»⁽¹⁷⁾*

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

28 Μαΐου 1979, Ζάππειο Μέγαρο, Αθήνα, Ελλάδα

Υπογράφοντες

Wilfried MARTENS, Πρωθυπουργός, Henri SIMONET, Υπουργός Εξωτερικών, Joseph VAN DER MEULEN, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΒΕ)

Niels Anker KOFOED, Υπουργός Γεωργίας, Gunnar RIBERHOLDT, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΔΑ)

Hans-Dietrich GENSCHER, Υπουργός Εξωτερικών, Helmut SIGRIST, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΓΕ)

Κωνσταντίνος ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Πρωθυπουργός, Γεώργιος ΡΑΛΛΗΣ, Υπουργός Εξωτερικών, Γεώργιος ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ, Υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου, αρμόδιος για τις σχέσεις με τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΕΛ)

Jean FRANÇOIS-PONCET, Υπουργός Εξωτερικών, Pierre BERNARD-REYMOND, Υφυπουργός Εξωτερικών, Luc DE LA BARRE DE NANTEUIL, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΓΑ)

John LYNCH, Πρωθυπουργός, Michael O'KENNEDY, Υπουργός Εξωτερικών, Brendan DILLON, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΙΡ)

⁽¹⁷⁾ Για την προσχώρηση στην ΕΚΑΧ, βλ. απόφαση του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 24ης Μαΐου 1979 περί προσχώρησης της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακος και Χάλυβος, ΕΕ L 291 της 19.11.1979 (Πράξεις περί προσχώρησης της Ελληνικής Δημοκρατίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες).

Giulio ANDREOTTI, Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου, Adolfo BATTAGLIA, Υφυπουργός Εξωτερικών, Eugenio PLAJA, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (IT)

Gaston THORN, Πρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών, Jean DONDELINGER, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΛΞ)

Chris VAN DER KLAUW, Υπουργός Εξωτερικών, Jan LUBBERS, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΚΧ)

Peter CARRINGTON, Υπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας, Donald MAITLAND, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιανουαρίου 1981

ΕΕ L 291 της 19.11.1979 (Έγγραφα αφορώντα την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες)

Αυθεντικές γλώσσες

DA, DE, **EL**, EN, FR, GA, IT, NL

13

Συνθήκη για την τροποποίηση των Συνθηκών ίδρυσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά την Γροιλανδία «Συνθήκη για τη Γροιλανδία»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

13 Μαρτίου 1984, Βρυξέλλες, Βέλγιο

Υπογράφοντες

Leo TINDEMANS, Υπουργός Εξωτερικών του Βασιλείου του Βελγίου (BE)

Uffe ELLEMANN-JENSEN, Υπουργός Εξωτερικών της Δανίας· Gunnar RIBERHOLDT, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Δανίας (DA)

Hans-Dietrich GENSCHER, Υπουργός Εξωτερικών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (GE)

Θεόδωρος ΠΑΓΚΑΛΟΣ, Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας (ΕΛ)

Roland DUMAS, Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Γαλλικής Δημοκρατίας (ΓΑ)

Peter BARRY, Υπουργός Εξωτερικών της Ιρλανδίας (ΙΡ)

Giulio ANDREOTTI, Υπουργός Εξωτερικών της Ιταλικής Δημοκρατίας (ΙΤ)

Colette FLESCHE, Υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (ΛΞ)

Wim VAN EEKELEN, Υφυπουργός Εξωτερικών των Κάτω Χωρών· H. J. Ch. RUTTEN, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος των Κάτω Χωρών (ΚΧ)

Geoffrey HOWE, Q. C., M. P., Υφυπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιανουαρίου 1985

EE L 29 της 1.2.1985

Αυθεντικές γλώσσες

DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL

Διευκρινίσεις

Η Συνθήκη για τη Γροιλανδία προσαρτά στη Συνθήκη το Πρωτόκολλο σχετικά με το ιδιαίτερο καθεστώς που εφαρμόζεται στη Γροιλανδία.

14

*Συνθήκη μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (Κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) και του Βασιλείου της Ισπανίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενεργείας
«Συνθήκη Προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας στην ΕΟΚ και την Ευρατόμ»⁽¹⁸⁾*

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

12 Ιουνίου 1985, «Αίθουσα Κιόνων», Βασιλικά Ανάκτορα, Μαδρίτη, Ισπανία — Μέγαρο Μπελέμ, Λισαβόνα, Πορτογαλία

Υπογράφωντες

Wilfried MARTENS, Πρωθυπουργός· Leo TINDEMANS, Υπουργός Εξωτερικών· Paul NOTERDAEME, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΒΕ)

Roul SCHLÜTER, Πρωθυπουργός· Uffe ELLEMANN-JENSEN, Υπουργός Εξωτερικών· Jakob Esper LARSEN, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΔΑ)

Hans-Dietrich GENSCHER, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών· Gisbert POENSGEN, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΓΕ)

Γιάννης ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ, Υπουργός Εξωτερικών· Θεόδωρος ΠΑΓΚΑΛΟΣ, Υφυπουργός Εξωτερικών, αρμόδιος για θέματα ΕΟΚ· Αλέξανδρος ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΕΛ)

⁽¹⁸⁾ Για την προσχώρηση στην ΕΚΑΧ, βλ. απόφαση του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 11ης Ιουνίου 1985 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα, ΕΕ L 302 της 15.11.1985.

Felipe GONZÁLEZ MÁRQUEZ, Πρόεδρος της Κυβέρνησης· Fernando MÓRAN LÓPEZ, Υπουργός Εξωτερικών· Manuel MARÍN GONZÁLEZ, Υφυπουργός για τις σχέσεις με τις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες· Gabriel FERRÁN DE ALFARO, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες (ΙΣ)

Laurent FABIOUS, Πρωθυπουργός· Roland DUMAS, Υπουργός Εξωτερικών· Catherine LALUMIÈRE, Υπουργός επί των Ευρωπαϊκών Υποθέσεων· Luc DE LA BARRE DE NANTEUIL, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες (ΓΑ)

Garret FITZGERALD, TD, Πρωθυπουργός· Peter BARRY, TD, Υπουργός Εξωτερικών· Andrew O'ROURKE, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες (ΙΡ)

Bettino CRAXI, Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου· Giulio ANDREOTTI, Υπουργός Εξωτερικών· Pietro CALAMIA, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες (ΙΤ)

Jacques F. ROOS, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών· Joseph WEYLAND, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες (ΛΞ)

Ruud LUBBERS, Πρωθυπουργός, Υπουργός Γενικών Υποθέσεων· Hans VAN DEN BROEK, Υπουργός Εξωτερικών· H. J. Ch. RUTTEN, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες (ΚΧ)

Mário SOARES, Πρωθυπουργός· Rui MACHETE, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης· Jaime GAMA, Υπουργός Εξωτερικών· Ernâni Rodrigues LOPES, Υπουργός Οικονομικών και Προγραμματισμού (ΠΡ)

Geoffrey HOWE, Q. C., M. P., Υφυπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας· Michael BUTLER, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιανουαρίου 1986

ΕΕ L 302 της 15.11.1985 (Πράξεις για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες)

Αυθεντικές γλώσσες

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT

15

Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

17 Φεβρουαρίου 1986 (Βέλγιο, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Ισπανία, Γαλλία, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Ηνωμένο Βασίλειο), Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο

28 Φεβρουαρίου 1986 (Δανία, Ελλάδα, Ιταλία), Χάγη, Κάτω Χώρες

Υπογράφοντες

Leo TINDEMANS, Υπουργός Εξωτερικών (ΒΕ)

Uffe ELLEMANN-JENSEN, Υπουργός Εξωτερικών (ΔΑ)

Hans-Dietrich GENSCHER, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών (ΓΕ)

Κάρολος ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ, Υπουργός Εξωτερικών (ΕΛ)

Francisco FERNANDEZ ORDOÑEZ, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΣ)

Roland DUMAS, Υπουργός Εξωτερικών (ΓΑ)

Peter BARRY, T. D., Υπουργός Εξωτερικών (ΙΡ)

Giulio ANDREOTTI, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Robert GOEBBELS, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΛΞ)

Hans van den BROEK, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Pedro PIRES DE MIRANDA, Υπουργός Εξωτερικών (ΠΡ)

Lynda CHALKER, Υφυπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιουλίου 1987

EE L 169 της 29.6.1987

Αυθεντικές γλώσσες

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT

Διευκρινίσεις

Τροποποιεί τη Συνθήκη ΕΚΑΧ, τη Συνθήκη ΕΟΚ και τη Συνθήκη Ευρατόμ.

16

Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση «Συνθήκη του Μάαστριχτ»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

7 Φεβρουαρίου 1992, «Statenzaal», Provinciehuis, Μάαστριχτ, Κάτω Χώρες

Υπογράφοντες

Mark EYSKENS, Υπουργός Εξωτερικών· Philippe MAYSTADT, Υπουργός Οικονομικών (ΒΕ)

Uffe ELLEMANN-JENSEN, Υπουργός Εξωτερικών· Anders FOGH RASMUSSEN, Υπουργός Εθνικής Οικονομίας (ΔΑ)

Hans-Dietrich GENSCHER, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών· Theodor WAIGEL, Ομοσπονδιακός Υπουργός Οικονομικών (ΓΕ)

Αντώνιος ΣΑΜΑΡΑΣ, Υπουργός Εξωτερικών· Ευθύμιος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Υπουργός Εθνικής Οικονομίας (ΕΛ)

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ, Υπουργός Εξωτερικών· Carlos SOLCHAGA CATALÁN, Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών (ΙΣ)

Roland DUMAS, Υπουργός Εξωτερικών· Pierre BEREGOVVOY, Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Προϋπολογισμού (ΓΑ)

Gerard COLLINS, Υπουργός Εξωτερικών· Bertie AHERN, Υπουργός Οικονομικών (ΙΡ)

Gianni DE MICHELIS, Υπουργός Εξωτερικών· Guido CARLI, Υπουργός Δημοσίου Θησαυροφυλακίου (ΙΤ)

Jacques F. POOS, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών· Jean-Claude JUNCKER, Υπουργός Οικονομικών (ΛΞ)

Hans VAN DEN BROEK, Υπουργός Εξωτερικών· Wim KOK, Υπουργός Οικονομικών (ΚΧ)

João de Deus PINHEIRO, Υπουργός Εξωτερικών· Jorge BRAGA DE MACEDO, Υπουργός Οικονομικών (ΠΡ)

Douglas HURD, Υπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας· Francis MAUDE, Αναπληρωτής Υπουργός Δημοσίου Θησαυρού (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Νοεμβρίου 1993

ΕΕ C 191 της 29.7.1992

Αυθεντικές γλώσσες

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT

Διευκρινίσεις

Θεσπίζει τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τροποποιεί τη Συνθήκη ΕΟΚ προκειμένου να ιδρύσει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα· τροποποιεί τη Συνθήκη ΕΚΑΧ και τη Συνθήκη Ευρατόμ.

Εξαιρέσεις από την εφαρμογή των Συνθηκών:

- Η Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχουν στο 3ο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης ⁽¹⁹⁾.
- Η Δανία δεν συμμετέχει στη διαμόρφωση και την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας και ιδίως στα μέτρα που θεσπίζονται βάσει του Τίτλου V της Συνθήκης ΕΕ και έχουν συνέπειες στην άμυνα ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁹⁾ Βλ. ιδίως τα δύο Πρωτόκολλα που προσαρτώνται στη Συνθήκη ΕΚ με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση: το Πρωτόκολλο για ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας και το Πρωτόκολλο σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία.

⁽²⁰⁾ Βλ. ιδίως το Πρωτόκολλο σχετικά με τη θέση της Δανίας.

17

Πράξη για την τροποποίηση του Πρωτοκόλλου περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων με την οποία εξουσιοδοτείται το Συμβούλιο των διοικητών να ιδρύσει Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων «Πράξη που επιτρέπει τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

25 Μαρτίου 1993, Συμβούλιο, Βρυξέλλες, Βέλγιο

Υπογράφωντες

Philippe DE SCHOUTHEETE DE Tervarent, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΒΕ)

Gunnar RIBERHOLDT, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΔΑ)

Jochen GRÜNHAGE, Αναπληρωτής Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΓΕ)

Λεωνίδα ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΕΛ)

Camilo BARCIA GARCÍA-VILLAMIL, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΙΣ)

Francois SCHEER, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΓΑ)

Rádraig MAC KERNAN, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΙΡ)

Federico DI ROBERTO, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΙΤ)

Jean-Jacques KASEL, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΛΞ)

Ben BOT, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΚΧ)

José César PAULOURO DAS NEVES, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΠΡ)

John KERR, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Μαΐου 1994

ΕΕ L 173 της 7.7.1994

Αυθεντικές γλώσσες

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT

Συνθήκη μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, σχετικά με την προσχώρηση του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση «Συνθήκη Προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας στην ΕΕ»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

24 Ιουνίου 1994, Ναός Αγίου Γεωργίου, Κέρκυρα, Ελλάδα ⁽²¹⁾

Υπογράφοντες

Jean-Luc DEHAENE, Πρωθυπουργός· Willy CLAES, Υπουργός Εξωτερικών· Philippe DE SCHOUTHEETE DE TERVARENT, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος του Βελγίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΒΕ)

Rouf Nytrup RASMUSSEN, Πρωθυπουργός· Niels Helveg PETERSEN, Υπουργός Εξωτερικών· Gunnar RIBERHOLDT, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Δανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΔΑ)

Helmut KOHL, Ομοσπονδιακός Καγκελάριος· Klaus KINKEL, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών και Αντικαγκελάριος· Dietrich VON KYAW, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Γερμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΓΕ)

Ανδρέας ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Πρωθυπουργός· Κάρολος ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ, Υπουργός Εξωτερικών· Θεόδωρος ΠΑΓΚΑΛΟΣ, Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών (ΕΛ)

Felipe GONZÁLEZ MÁRQUEZ, Πρόεδρος της Κυβέρνησης· Javier SOLANA MADARIAGA, Υπουργός Εξωτερικών· Carlos WESTENDORP Y CABEZA, Αναπληρωτής Υπουργός, αρμόδιος για τις σχέσεις με τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΙΣ)

⁽²¹⁾ Λόγω της μη επικυρώσεως της Συνθήκης Προσχώρησης από τη Νορβηγία, για τη Συνθήκη Προσχώρησης και τις άλλες σχετικές με την προσχώρηση πράξεις εκδόθηκε η απόφαση 95/1/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προσαρμογή των πράξεων προσχώρησης νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ΕΕ L 1 της 1.1.1995.

Édouard BALLADUR, Πρωθυπουργός· Alain JUPPÉ, Υπουργός Εξωτερικών· Alain LAMASSOURE, Υπουργός παρά τω Υπουργώ Εξωτερικών, αρμόδιος για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις· Pierre DE BOISSIEU, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Γαλλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΓΑ)

Albert REYNOLDS, Πρωθυπουργός· Dick SPRING, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών· Pdraic McKERNAN, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ιρλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΙΡ)

Silvio BERLUSCONI, Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου· Antonio MARTINO, Υπουργός Εξωτερικών· Livio CAPUTO, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Jacques SANTER, Πρωθυπουργός· Jacques F. POOS, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών· Jean-Jacques KASEL, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος του Λουξεμβούργου στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΛΞ)

Ruud LUBBERS, Πρωθυπουργός· Peter KOOIJMANS, Υπουργός Εξωτερικών· Ben BOT, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος των Κάτω Χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΚΧ)

Gro HARLEM BRUNDTLAND, Πρωθυπουργός· Bjørn TORE GODAL, Υπουργός Εξωτερικών· Grete KNUDSEN, Υπουργός Εμπορίου και Εμπορικής Ναυτιλίας· Eivinn BERG, Επικεφαλής της Αντιπροσωπίας που είναι επιφορτισμένη με τις διαπραγματεύσεις (Νορβηγία)

Franz VRANITZKY, Ομοσπονδιακός Καγκελάριος· Alois MOCK, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών· Ulrich STACHER, Γενικός Διευθυντής της Ομοσπονδιακής Καγκελαρίας· Manfred SCHEICH, Επικεφαλής της Αποστολής της Αυστρίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΑΥ)

Aníbal CAVACO SILVA, Πρωθυπουργός· José DURÃO BARROSO, Υπουργός Εξωτερικών· Vítor MARTINS, Αναπληρωτής Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (ΠΡ)

Esko AHO, Πρωθυπουργός· Pertti SALOLAINEN, Υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου· Heikki HAAVISTO, Υπουργός Εξωτερικών· Veli SUNDBAECK, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΦΙ)

Carl BILD, Πρωθυπουργός· Margaretha af UGGLAS, Υπουργός Εξωτερικών· Ulf DINKELSPIEL, Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και Εξωτερικού Εμπορίου· Frank BELFRAGE, Υφυπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και Εξωτερικού Εμπορίου (ΣΔ)

John MAJOR, Πρωθυπουργός· Douglas HURD, Υπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας· David HEATHCOAT-AMORY, Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιανουαρίου 1995

ΕΕ C 241 της 29.8.1994 (Πράξεις σχετικές με την προσχώρηση)

Αυθεντικές γλώσσες

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT, **FI**, SV

Διευκρινίσεις

Η Νορβηγία διακόπτει τη διαδικασία επικύρωσης μετά το αρνητικό αποτέλεσμα στο δημοψήφισμα της 28ης Νοεμβρίου 1994.

19

Συνθήκη του Άμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις «Συνθήκη του Άμστερνταμ»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

2 Οκτωβρίου 1997, «Burgenzaal», Βασιλικά Ανάκτορα Aan De Dam, Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες

Υπογράφοντες

Erik DERYCKE, Υπουργός Εξωτερικών (ΒΕ)

Niels HELVEG PETERSEN, Υπουργός Εξωτερικών (ΔΑ)

Klaus KINKEL, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών και Αντικαγκελάριος (ΓΕ)

Θεόδωρος ΠΑΓΚΑΛΟΣ, Υπουργός Εξωτερικών (ΕΛ)

Juan Abel MATUTES, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΣ)

Hubert VÉDRINE, Υπουργός Εξωτερικών (FR)

Raphael P. BURKE, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΡ)

Lamberto DINI, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Jacques F. ROOS, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας (ΛΞ)

Hans VAN MIERLO, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Wolfgang SCHÜSSEL, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών και Αντικαγκελάριος (ΑΥ)

Jaime GAMA, Υπουργός Εξωτερικών (ΠΡ)

Tarja HALONEN, Υπουργός Εξωτερικών (ΦΙ)

Lena HJELM-WALLÉN, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΔ)

Douglas HENDERSON, Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Μαΐου 1999

ΕΕ C 340 της 10.11.1997

Αυθεντικές γλώσσες

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT, FI, SV

Διευκρινίσεις

Εξαιρέσεις από την εφαρμογή των Συνθηκών:

- Το κεκτημένο του Σένγκεν, όπως έχει κατά την ενσωμάτωσή του στην ΕΕ, δεσμεύει τη Δανία, αλλά δεν αποτελεί κοινοτικό κεκτημένο για το κράτος αυτό ⁽²²⁾. Η Δανία επωφελείται ρήτρας εξαίρεσης όσον αφορά τη μεταγενέστερη θέσπιση μέτρων από το Συμβούλιο βάσει του Τίτλου IV της Συνθήκης ΕΚ. Μπορεί πάντως να αποφασίσει να ενσωματώσει στο εθνικό της δίκαιο απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν κατ' εφαρμογή του Τίτλου IV της Συνθήκης ΕΚ ⁽²³⁾.
- Η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχουν στις συμφωνίες του κεκτημένου του Σένγκεν· το κεκτημένο του Σένγκεν, όπως έχει κατά την ενσωμάτωσή του στην ΕΕ, δεν εφαρμόζεται στα κράτη αυτά. Μπορούν πάντως να ζητήσουν τη συμμετοχή τους στην εφαρμογή του συνόλου ή μέρους των διατάξεων του εν λόγω κεκτημένου ⁽²⁴⁾. Μπορούν επίσης να ζητήσουν τη μη εφαρμογή της ρήτρας εξαίρεσης, προκειμένου να συμμετάσχουν στη θέσπιση και εκτέλεση μέτρων βάσει του Τίτλου IV της Συνθήκης ΕΚ ⁽²⁵⁾.

⁽²²⁾ Βλ. «Πρωτόκολλο για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στην Ευρωπαϊκή Ένωση», που προσαρτάται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

⁽²³⁾ Βλ. «Πρωτόκολλο σχετικά με τη θέση της Δανίας».

⁽²⁴⁾ Βλ. «Πρωτόκολλο για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

⁽²⁵⁾ Βλ. «Πρωτόκολλο για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας», που προσαρτάται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

20

Συνθήκη της Νίκαιας που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς Πράξεις «Συνθήκη της Νίκαιας»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

26 Φεβρουαρίου 2001, «Salle de Bal», Palais Sarde, Νομαρχία των Alpes-Maritimes, Νίκαια, Γαλλία

Υπογράφοντες

Louis MICHEL, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών (BE)

Mogens LYKKE TOFT, Υπουργός Εξωτερικών (ΔΑ)

Joseph FISCHER, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών και Αντικαγκελάριος (ΓΕ)

Γεώργιος ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Υπουργός Εξωτερικών (ΕΛ)

Josep RIQUÉ I CAMPS, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΣ)

Hubert VÉDRINE, Υπουργός Εξωτερικών (ΓΑ)

Brian COWEN, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΡ)

Lamberto DINI, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Lydie POLFER, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών και Εξωτερικού Εμπορίου (ΛΞ)

Jozias VAN AARTSEN, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Benita FERRERO-WALDNER, Υπουργός Εξωτερικών (ΑΥ)

Jaime GAMA, Υπουργός Επικρατείας, Υπουργός Εξωτερικών (ΠΡ)

Erkki TUOMIOJA, Υπουργός Εξωτερικών (ΦΙ)

Anna LINDH, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΔ)

Robin COOK, Υπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Φεβρουαρίου 2003

EE C 80 της 10.3.2001

Αυθεντικές γλώσσες

ES, DA, DE, EL, EN, FR, GA, IT, NL, PT, FI, SV

Συνθήκη μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την προσχώρηση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση
«Συνθήκη της μεγάλης διεύρυνσης»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

16 Απριλίου 2003, Στοά Αττάλου, Αρχαία Αγορά, Αθήνα, Ελλάδα

Υπογράφοντες

Guy VERHOFSTADT, Πρωθυπουργός· Louis MICHEL, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών (ΒΕ)
 Václav KLAUS, Πρόεδρος· Vladimír ŠPIDLA, Πρωθυπουργός· Cyril SVOBODA, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών· Pavel TELIČKA, Επικεφαλής της αντιπροσωπίας της Τσεχικής Δημοκρατίας για τις διαπραγματεύσεις προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Πρέσβης και Επικεφαλής της Αποστολής της Τσεχικής Δημοκρατίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (ΤΣ)

Anders Fogh RASMUSSEN, Πρωθυπουργός· Per Stig MØLLER, Υπουργός Εξωτερικών (ΔΑ)

Gerhard SCHRÖDER, Ομοσπονδιακός Καγκελάριος· Joseph FISCHER, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών και Αντικαγκελάριος (ΓΕ)

Arnold RÜÜTEL, Πρόεδρος· Kristiina OJULAND, Υπουργός Εξωτερικών (ΕΣ)

Κωνσταντίνος ΣΗΜΙΤΗΣ, Πρωθυπουργός· Γιώργος ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Υπουργός Εξωτερικών· Τάσος ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ, Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών (ΕΛ)

José Maria AZNAR LÓPEZ, Πρόεδρος της Κυβέρνησης· Ana PALACIO VALLELERSUNDI, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΣ)
Jean-Pierre RAFFARIN, Πρωθυπουργός· Dominique GALOUZEAU DE VILLEPIN, Υπουργός Εξωτερικών·
Noëlle LENOIR, Υπουργός παρά τω Υπουργώ Εξωτερικών, αρμόδια για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις (ΓΑ)
Bertie AHERN, Πρωθυπουργός (Ταοiseach)· Brian COWEN, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΡ)
Silvio BERLUSCONI, Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου· Franco FRATTINI, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)
Τάσος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος· Γεώργιος ΙΑΚΩΒΟΥ, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΥ)
Vaira VĪŽE-FREIBERGA, Πρόεδρος· Einars REPŠE, Πρωθυπουργός· Sandra KALNIETE, Υπουργός Εξωτερικών·
Andris KESTERIS, Επικεφαλής των διαπραγματεύσεων για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Λετονίας
στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΛΕ)
Algirdas Mykolas BRAZAUSKAS, Πρωθυπουργός· Antanas VALIONIS, Υπουργός Εξωτερικών (ΛΙ)
Jean-Claude JUNCKER, Πρωθυπουργός, Υπουργός Επικρατείας· Lydie POLFER, Υπουργός Εξωτερικών και
Εξωτερικού Εμπορίου (ΛΞ)
Péter MEDGYESSY, Πρωθυπουργός· László KOVÁCS, Υπουργός Εξωτερικών· Endre JUHÁSZ, Πρέσβης της
Δημοκρατίας της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Επικεφαλής των διαπραγματεύσεων για την προσχώρηση
της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΗΥ)
Edward FENECH ADAMI, Πρωθυπουργός· Joe BORG, Υπουργός Εξωτερικών· Richard CACHIA CARUANA,
Επικεφαλής της αντιπροσωπίας που είναι επιφορτισμένη με τις διαπραγματεύσεις (ΜΑ)
Jan Pieter BALKENENDE, Πρωθυπουργός· Jakob Gijsbert DE HOOP SCHEFFER, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)
Wolfgang SCHÜSSEL, Ομοσπονδιακός Καγκελάριος· Benita FERRERO-WALDNER, Ομοσπονδιακή Υπουργός
Εξωτερικών (ΑΥ)
Leszek MILLER, Πρωθυπουργός· Włodzimierz CIMOSZEWICZ, Υπουργός Εξωτερικών· Danuta HÜBNER,
Υφυπουργός Εξωτερικών (ΠΛ)
José Manuel DURÃO BARROSO, Πρωθυπουργός· António MARTINS DA CRUZ, Υπουργός Εξωτερικών (ΠΡ)
Janez DRNOVŠEK, Πρόεδρος· Anton ROP, Πρωθυπουργός· Dimitrij RUPEL, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΝ)
Rudolf SCHUSTER, Πρόεδρος· Mikuláš DZURINDA, Πρωθυπουργός· Eduard KUKAN, Υπουργός Εξωτερικών· Ján FIGEL,
Επικεφαλής των διαπραγματεύσεων για την προσχώρηση της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΚ)
Rauno LIPPONEN, Πρωθυπουργός· Jari VILÉN, Υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου (ΦΙ)
Göran PERSSON, Πρωθυπουργός· Anna LINDH, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΔ)
Tony BLAIR, Πρωθυπουργός· Jack STRAW, Υπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Μαΐου 2004

ΕΕ L 236 της 23.9.2003 (Πράξεις σχετικές με την προσχώρηση) και ΕΕ C 227 Ε της 23.9.2003 (Προσαρτήματα των Παραρτημάτων της Πράξης περί των όρων προσχώρησης)

Αυθεντικές γλώσσες

ΕΣ, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV

Συνθήκη για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

29 Οκτωβρίου 2004, Αίθουσα Ορατίων και Κουριατίων, Καπιτώλιο, Ρώμη, Ιταλία

Υπογράφοντες

Guy VERHOFSTADT, Πρωθυπουργός· Karel DE GUCHT, Υπουργός Εξωτερικών (ΒΕ)

Stanislav GROSS, Πρωθυπουργός· Cyril SVOBODA, Υπουργός Εξωτερικών (ΤΣ)

Anders Fogh RASMUSSEN, Πρωθυπουργός· Per Stig MØLLER, Υπουργός Εξωτερικών (ΔΑ)

Gerhard SCHRÖDER, Ομοσπονδιακός Καγκελάριος· Joseph FISCHER, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών και Αντικαγκελάριος (ΓΕ)

Juhan PARTS, Πρωθυπουργός· Kristiina OJULAND, Υπουργός Εξωτερικών (ΕΣ)

Κώστας ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Πρωθυπουργός· Πέτρος Γ. ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ, Υπουργός Εξωτερικών (ΕΛ)

José Luis RODRÍGUEZ ZAPATERO, Πρόεδρος της Κυβέρνησης· Miguel Angel MORATINOS CUYAUBÉ, Υπουργός Εξωτερικών και Συνεργασίας (ΙΣ)

Jacques CHIRAC, Πρόεδρος· Jean-Pierre RAFFARIN, Πρωθυπουργός· Michel BARNIER, Υπουργός Εξωτερικών (ΓΑ)

Bertie AHERN, Πρωθυπουργός (Ταοiseach)· Dermot AHERN, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΡ)

Silvio BERLUSCONI, Πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου· Franco FRATTINI, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Τάσσοσ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος· Γεώργιος ΙΑΚΩΒΟΥ, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΥ)

Vaira VĪŽE-FREIBERGA, Πρόεδρος· Indulis EMSIS, Πρωθυπουργός· Artis PABRIKS, Υπουργός Εξωτερικών (ΛΕ)

Valdas ADAMKUS, Πρόεδρος· Algirdas Mykolas BRAZAUSKAS, Πρωθυπουργός· Antanas VALIONIS, Υπουργός Εξωτερικών (ΛΙ)

Jean-Claude JUNCKER, Πρωθυπουργός, Υπουργός Επικρατείας· Jean ASSELBORN, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών και Μετανάστευσης (ΛΞ)

Ferenc GYURCSÁNY, Πρωθυπουργός· László KOVÁCS, Υπουργός Εξωτερικών (ΟΥ)

Lawrence GONZI, Πρωθυπουργός· Michael FRENDO, Υπουργός Εξωτερικών (ΜΑ)

Jan Peter BALKENENDE, Πρωθυπουργός· Ben BOT, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Wolfgang SCHÜSSEL, Ομοσπονδιακός Καγκελάριος· Ursula PLASSNIK, Ομοσπονδιακή Υπουργός Εξωτερικών (ΑΥ)

Marek BELKA, Πρωθυπουργός· Włodzimierz Cimoszewicz, Υπουργός Εξωτερικών (ΠΛ)

Pedro Miguel DE SANTANA LOPES, Πρωθυπουργός· António Victor MARTINS MONTEIRO, Υπουργός Εξωτερικών και Πορτογαλικών Κοινοτήτων του Εξωτερικού (ΠΡ)

Anton ROP, Πρόεδρος της Κυβέρνησης· Ivo VAJGL, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΝ)
Mikuláš DZURINDA, Πρωθυπουργός· Eduard KUKAN, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΚ)
Matti VANHANEN, Πρωθυπουργός· Erkki TUOMIOJA, Υπουργός Εξωτερικών (ΦΙ)
Göran PERSSON, Πρωθυπουργός· Laila FREIVALDS, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΔ)
Tony BLAIR, Πρωθυπουργός· Jack STRAW, Υπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

Δεν τέθηκε σε ισχύ
ΕΕ C 310 της 16.12.2004

Αυθεντικές γλώσσες

ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV

23

*Συνθήκη μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, της Τσεχικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση
«Συνθήκη Προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας»*

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

25 Απριλίου 2005, Αβαείο του Neumünster, Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο

Υπογράφοντες

Karel DE GUCHT, Υπουργός Εξωτερικών· Didier DONFUT, Υφυπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, αναπληρωτής του Υπουργού Εξωτερικών (ΒΕ)

Georgi PARVANOV, Πρόεδρος· Simeon SAXE-COBOURG, Πρωθυπουργός· Solomon PASSY, Υπουργός Εξωτερικών· Meglena KUNEVA, Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (ΒΛ)

Vladimír MÜLLER, Υφυπουργός Εξωτερικών, αρμόδιος για τις υποθέσεις της ΕΕ· Jan KOHOUT, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Τσεχικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΤΣ)

Friis Arne PETERSEN, Μόνιμος Υφυπουργός Εξωτερικών· Claus GRUBE, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Δανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΔΑ)

Hans Martin BURY, Αναπληρωτής Υπουργός για την Ευρώπη· Wilhelm SCHÖNFELDER, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΓΕ)

Urmas PAET, Υπουργός Εξωτερικών· Väino REINART, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Εσθονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΣ)

Γιάννης ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ, Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών· Βασίλης ΚΑΣΚΑΡΕΛΗΣ, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΛ)

Miguel Angel MORATINOS CUYAUBÉ, Υπουργός Εξωτερικών και Συνεργασίας· Alberto NAVARRO GONZÁLEZ, Υφυπουργός για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΙΣ)

Claudie HAIGNERÉ, Υπουργός παρά τω Υπουργώ Εξωτερικών, αρμόδια για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις· Pierre SELLAL, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Γαλλικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΓΑ)

Dermot AHERN, Υπουργός Εξωτερικών· Noel TREACY, Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, αρμόδιος για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις (ΙΡ)

Roberto ANTONIONE, Υφυπουργός Εξωτερικών· Rocco Antonio CANGELOSI, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ιταλικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΙΤ)

Γεώργιος ΙΑΚΩΒΟΥ, Υπουργός Εξωτερικών· Νικόλας ΑΙΜΙΛΙΟΥ, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΚΥ)

Artis PABRIKS, Υπουργός Εξωτερικών· Eduards STIPRAIS, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Δημοκρατίας της Λετονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΛΕ)

Antanas VALIONIS, Υπουργός Εξωτερικών· Albinas JANUSKA, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΛΙ)

Jean-Claude JUNCKER, Πρωθυπουργός, Υπουργός Επικρατείας, Υπουργός Οικονομικών· Jean ASSELBORN, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών και Μετανάστευσης (ΛΞ)

Ferenc SOMOGYI, Υπουργός Εξωτερικών· Etele BARÁTH, Υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις (ΟΥ)

Michael FRENDÓ, Υπουργός Εξωτερικών· Richard CACHIA CARUANA, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Δημοκρατίας της Λετονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΑ)

Ben BOT, Υπουργός Εξωτερικών· Atzo NICOLAÏ, Υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (ΚΧ)

Hubert GORBACH, Αντικαγκελάριος· Ursula PLASSNIK, Ομοσπονδιακή Υπουργός Εξωτερικών (ΑΥ)

Adam Daniel ROTFELD, Υπουργός Εξωτερικών· Jaroslaw PIETRAS, Υφυπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (ΠΛ)

Diogo PINTO DE FREITAS DO AMARAL, Υπουργός Επικρατείας και Εξωτερικών· Fernando Manuel de MENDONÇA D'OLIVEIRA NEVES, Υφυπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (ΠΡ)

Traian BĂSESCU, Πρόεδρος· Călin POPESCU-TĂRICEANU, Πρωθυπουργός· Mihai-Răzvan UNGUREANU, Υπουργός Εξωτερικών· Leonard ORBAN, Επικεφαλής των διαπραγματεύσεων με την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΡΜ)

Božo CERAR, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΣΝ)

Eduard KUKAN, Υπουργός Εξωτερικών· József BERÉNYI, Υφυπουργός Εξωτερικών (ΣΚ)

Eikka KOSONEN, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Δημοκρατίας της Φινλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΦΙ)

Laila FREIVALDS, Υπουργός Εξωτερικών- Sven-Olof PETERSSON, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΔ)

John GRANT KCMG, Έκτακτος και Πληρεξούσιος Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Ιανουαρίου 2007

EE L 157 της 21.6.2005 (Έγγραφο σχετικά με την προσχώρηση)

Αυθεντικές γλώσσες

BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV

24

Συνθήκη της Λισαβόνας για την τροποποίηση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας «Συνθήκη της Λισαβόνας»

Ημερομηνία και τόπος υπογραφής

13 Δεκεμβρίου 2007, Mosteiro dos Jerónimos, Λισαβόνα, Πορτογαλία

Υπογράφωντες

Guy VERHOFSTADT, Πρωθυπουργός· Karel DE GUCHT, Υπουργός Εξωτερικών (ΒΕ)

Sergei STANISHEV, Πρωθυπουργός· Ivailo KALFIN, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Εξωτερικών (ΒΛ)

Mirek TOPOLÁNEK, Πρωθυπουργός· Karel SCHWARZENBERG, Υπουργός Εξωτερικών (ΤΣ)

Anders Fogh RASMUSSEN, Πρωθυπουργός· Per Stig MØLLER, Υπουργός Εξωτερικών (ΔΑ)

Angela MERKEL, Ομοσπονδιακή Καγκελάριας· Frank-Walter STEINMEIER, Αντικαγκελάριας, Ομοσπονδιακός Υπουργός Εξωτερικών (ΓΕ)

Andrus ANSIP, Πρωθυπουργός· Urmas PAET, Υπουργός Εξωτερικών (ΕΣ)

Bertie AHERN, Πρωθυπουργός· Dermot AHERN, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΡ)

Κωνσταντίνος ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Πρωθυπουργός· Ντόρα ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ, Υπουργός Εξωτερικών (ΕΛ)

José Luis RODRÍGUEZ ZAPATERO, Πρόεδρος της κυβέρνησης· Miguel Ángel MORATINOS CUYAUBÉ, Υπουργός Εξωτερικών και Συνεργασίας (ΙΣ)

Nicolas SARKOZY, Πρόεδρος· François FILLON, Πρωθυπουργός· Bernard KOUCHNER, Υπουργός Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (ΓΑ)

Romano PRODI, Πρωθυπουργός· Massimo D'ALEMA, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, Υπουργός Εξωτερικών (ΙΤ)

Τάσσος ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος· Ερατώ ΚΟΖΑΚΟΥ-ΜΑΡΚΟΥΛΛΗ, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΥ)

Valdis ZATLERS, Πρόεδρος· Aigars KALVĪTIS, Πρωθυπουργός· Māris RIEKSTIŅŠ, Υπουργός Εξωτερικών (ΛΕ)

Valdas ADAMKUS, Πρόεδρος· Gediminas KIRKILAS, Πρωθυπουργός· Petras VAITIEKŪNAS, Υπουργός Εξωτερικών (ΛΙ)

Jean-Claude JUNCKER, Πρωθυπουργός· Jean ASSELBORN, Υπουργός Εξωτερικών (ΛΞ)

Ferenc GYURCSÁNY, Πρωθυπουργός· Kinga GÖNCZ, Υπουργός Εξωτερικών (ΟΥ)

Lawrence GONZI, Πρωθυπουργός· Michael FRENDO, Υπουργός Εξωτερικών (ΜΑ)

Jan Peter BALKENENDE, Πρωθυπουργός· Maxime VERHAGEN, Υπουργός Εξωτερικών (ΚΧ)

Alfred GUSENBAUER, Ομοσπονδιακός Καγκελάριος· Ursula PLASSNIK, Ομοσπονδιακή Υπουργός Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (ΑΥ)

Donald TUSK, Πρωθυπουργός· Radosław SIKORSKI, Υπουργός Εξωτερικών (ΠΛ)

José Sócrates, Πρωθυπουργός· Luís Filipe AMADO, Υπουργός Εξωτερικών (ΡΤ)

Traian BĂSESCU, Πρόεδρος· Călin POPESCU-TĂRICEANU, Πρωθυπουργός· Adrian CIOROIANU, Υπουργός Εξωτερικών (ΡΜ)

Janez JANŠA, Πρόεδρος της Κυβέρνησης· Dimitrij RUPEL, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΝ)

Robert FICO, Πρωθυπουργός· Ján KUBIŠ, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΚ)

Matti VANHANEN, Πρωθυπουργός· Ilkka KANERVA, Υπουργός Εξωτερικών (ΦΙ)

Fredrik REINFELDT, Πρωθυπουργός· Cecilia MALMSTRÖM, Υπουργός Εξωτερικών (ΣΔ)

Gordon BROWN, Πρωθυπουργός· David MILIBAND, Υφυπουργός Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας (ΗΒ)

Έναρξη ισχύος και δημοσίευση στην ΕΕ

1η Δεκεμβρίου 2009

ΕΕ C 306 της 17.12.2007

Αυθεντικές γλώσσες

BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV

Επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

	Επίσημες γλώσσες	Κωδικός ISO
1	Βουλγαρικά (български)	bg
2	Ισπανικά (Español)	es
3	Τσεχικά (Čeština)	cs
4	Δανικά (Dansk)	da
5	Γερμανικά (Deutsch)	de
6	Εσθονικά (Eesti keel)	et
7	Ελληνικά	el
8	Αγγλικά (English)	en
9	Γαλλικά (Français)	fr
10	Ιρλανδικά (Gaeilge)	ga
11	Ιταλικά (Italiano)	it
12	Λετονικά (Latviešu valoda)	lv
13	Λιθουανικά (Lietuvių kalba)	lt
14	Ουγγρικά (Magyar)	hu
15	Μαλτέζικα (Malti)	mt
16	Ολλανδικά (Nederlands)	nl
17	Πολωνικά (Polski)	pl
18	Πορτογαλικά (Português)	pt
19	Ρουμανικά (Română)	ro
20	Σλοβακικά (Slovenčina)	sk
21	Σλοβενικά (Slovenščina)	sl
22	Φινλανδικά (Suomi)	fi
23	Σουηδικά (Svenska)	sv

Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Μια Ένωση δίκαιου: από το Παρίσι στη Λισαβόνα
Ιστορική αναδρομή των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012 — 55 σ. — 17,6 x 25 cm

ISBN 978-92-824-3506-9

doi:10.2860/77024

ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΙΤΕ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΕ

Δωρεάν εκδόσεις:

- από το EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).
- από τα γραφεία εκπροσώπησης ή τις αντιπροσωπείες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στοιχεία επικοινωνίας θα βρείτε στο διαδίκτυο (<http://ec.europa.eu>) ή θα τα ζητήσετε με φαξ στον αριθμό +352 292942758.

Εκδόσεις επί πληρωμή:

- από το EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Συνδρομές επί πληρωμή (π.χ. ετήσιες σειρές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, συλλογές της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης):

- μέσω των εμπορικών αντιπροσώπων της Υπηρεσίας Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm).

CONSILIUM

Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Τηλ. +32 22816111

www.consilium.europa.eu

Υπηρεσία Εκδόσεων

doi:10.2860/77024

ISBN 978-92-824-3506-9

9 789282 435069